

Da se bomo bolje poznali

INA-RAFINERIJA RIJEKA

članica PS Petrokemija

V eni prejšnjih številkih smo že pisali o poslovni skupnosti Petrokemija in tudi našli delovne organizacije, ki se bodo vanjo vključile. Da bi jih поблиže spoznali, smo se dogovorili, da jih bomo v naslednjih številkah našega glasila na kratko predstavili.

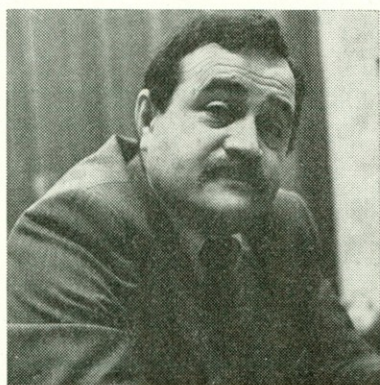
Tokrat je na vrsti INA Rafinerija Rijeka, na vprašanja pa je odgovarjal njen generalni direktor Želimir GRUJIČIĆ.

Naša rafinerija je bila zgrajena pred 103 leti na prostoru, ki je bil takrat še predmestje Reke, zdaj pa je to skoraj središče mesta. Okrog nas oziroma v naši bližini je veliko stanovanjskih zgradb in za someščane smo prava ekološka nadloga in transportni problem. Zmanjšala se je le nevarnost, da bi nastala kakšna eksplozija, ker smo zgradili na Urinju novo rafinerijo.

Pred sto leti so proizvajali tisto, kar so ljudje takrat potrebovali — parafine, vosek, nekaj srednjih destilatov, bencin pa je bil višek in so ga celo zlivali v morje. Struktura proizvodov se je z leti menjala, proizvajati so začeli artikole, ki jih je zahtevalo tržišče. Zamenjali so tudi naprave in marsikaj dogradili. Kapital, ki so ga obračali, je bil madžarski in s tem seveda vsa rafinerija, prvi direktor pa je bil Hrvat. Pozneje so jo prevzeli Italijani in jo obdržali do kapitulacije Italije. Proti koncu vojne je bila tako močno porušena, da v njej ni bilo mogoče delati.

Po vojni so jo začeli obnavljati, uspešno obnavljati, saj še niso poznali izgovora — 'nimamo rezervnih delov', temveč so ljudje znali vse sami narediti. Kmalu zatem je stekla proizvodnja, sprva skromna, a vendarle dovolj velika za tedanje potrebe države.

Leta 1965 smo zgradili na Urinju novo rafinerijo, ki smo jo z leti dograjevali in razširjali proizvodnjo, zlasti aromato. Čeprav delamo na dveh

lokacijah, smo ena delovna organizacija, sestavljena iz dveh temeljnih organizacij — Goriva in aromati ter Proizvodnja maziv, bitumna in ostalih specialnih proizvodov. Temeljni organizaciji sta med seboj tesno povezani, a ne le organizacijsko, temveč tudi tehnološko, kajti surovine za proizvodnjo na Mlaki so atmosferski ostanki, ki so proizvod primarne destilacije na Urinju.

V novembru smo praznovali 20-letnico urinjske rafinerije, ki je opravičila svoj razvoj. Razširili smo jo v treh fazah in vse so bile dejansko potrebne. Najprej smo jo povečali z 1,5 milijona ton letne proizvodnje na 4 milijone ton in nato na 8 milijonov ton. Nikdar nismo delali s polno zmogljivostjo, rekordno količino pa smo predelali leta 1975 — 5,582 milijona ton — in verjetno je ne bomo kaj kmalu dosegli. Za to je več razlogov. V državi so zgradili več novih rafinerij, poleg tega se trend proizvodnje ne odvija tako, kot smo predvidevali in končno — nafte ne delimo po

rafinerijah povsem pravilno. Po našem mnenju na nek način razmetavamo oziroma je ne ovrednotimo dovolj, saj ne potegnemo iz nje tistega, kar bi lahko, kar je največ vredno, ampak jo razdelimo po zmogljivostih rafinerij.

Zakaj pa ste gradili tako velike zmogljivosti?

Leta 1956 smo rafinerijo spustili v pogon, dve, tri leta pozneje pa smo že pridobivali iz nje 95 % možnih količin in spoznali, da nam bo zmogljivosti kmalu primanjkovalo, da ne bomo mogli vsega predelati. Zato smo leta 1971 dogradili zmogljivosti, vendar je bilo kmalu tudi to premalo. Še enkrat smo jih povečali, tedaj na 8 milijonov ton.

Kmalu zatem je cena nafte podivjala, začele so se vojne, pa težave s transportom, ustanovili so OPEC — toda v Jugoslaviji vsega tega nismo opazili. Opozorila nas je šele ukinitve deviznega tržišča marca 1980. Do takrat je šlo za ekonomičnost in količino akumulacije, po letu 1980 pa se je pojavilo vprašanje, kako bomo preživel.

In kako se znajdete ob tem vprašanju z vsemi zmogljivostmi in delavci?

Težko. V obeh temeljnih organizacijah in skupnih službah nas je 2900.

Zaposlovanje v rafineriji je specifično. Na Zahodu imajo relativno malo zaposlenih in tudi pri nas bi bilo tako, če bi se lahko ravnali po zahodnih predpisih. Toda naši predpisi o varnosti so znatno ostrejši. Zato imamo posebno čuvajsko službo — 150, 180 ljudi, posebno protipožarno službo — okrog 150 gasilcev, pa dve lokaciji, kar vse povečuje število zaposlenih. Toda priznati moramo, da je delovna sila pri nas cenena, saj porabimo za osebne dohodke samo 0,9 % skupnega prihodka.

Omenili ste, da v Mlaki motite okolico, da niste najbolj zaželeni.

Da, v več pogledih. Omenil sem že transportno službo, to se pravi, prevoz velikih cistern skozi mesto in ekološko nevarnost za okolje; saj res onesnažujemo zrak in s tem povzročamo nevoljo občanov, ki se pogosto pritožujejo.

Poleg tega oviramo Luko, ki se ne more širiti, čeprav bi potrebovala za svoje poslovanje več prostora. No, del zemljišča smo ji že prepustili, ostalo bo dobila takrat, ko se bomo povsem preselili na Urinje.

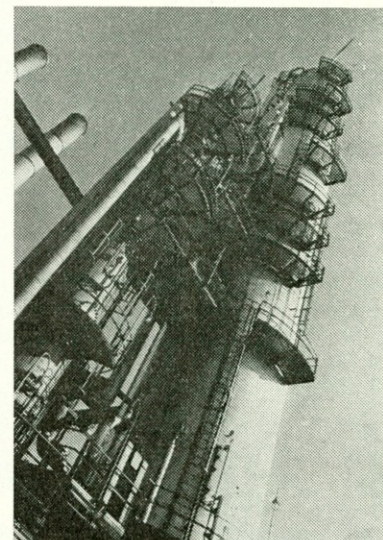
Ta selitev bo pomembna tudi za nas, ker bodo tehnično-tehnološki pogoji na novi lokaciji za normalno delo veliko ugodnejši.

Se na gradnjo že pripravljate?

Načrti so narejeni, delavski svet in ZK rafinerije sta jih že potrdila in tudi v INI se strinjajo z njimi. Za gradnjo se zavzemamo z dušo in telesom, saj bomo dobili dvojne instalacij z moderno tehnologijo, prenesli bomo le črpalke, kompresorje in cevi. Srečujemo pa se tudi z ovirami in trenutno nam povzroča največ preglavic počasna domača strojegradnja.

Kako pa je s kadrom?

Tudi tu se že kažejo težave. V glavnem gre za tehnični ka-

der, ker upada zanimanje za tehniške znanosti. Primanjkuje nam visokokvalificiranih delavcev, ki niso dovolj stimulirani, pa tudi čuvajev in gasilcev.

Dajete štipendije?

Pred leti smo imeli v sestavi rafinerije svojo šolo, zdaj pa sodelujemo v glavnem s prometnim šolskim centrom, kjer imamo cele razrede za svoje dijake. Po planu bi letno smeli šolati sto ljudi, vendar ni toliko interesentov.

Nekoč so prihajali k nam tisti učenci, ki težjih šol niso zmogli, zdaj se je nivo izboljšal. Zato pa je padlo število. Delo v rafineriji je postalo manj zanimivo, ker so osebni dohodki pre nizki za izmenski urnik. Če je nafte dovolj, delamo v štirih izmenah, tudi ob nedeljah in praznikih, celo 1. maja in 31. decembra. Stroje ustavimo samo ob letnem remontu.

In kakšni so povprečni osebni dohodki?

Če prištejemo vse dodatke, znaša povprečje 51.000 dinarjev, razpon pa je 1:4. A če odštejemo zgornji in spodnji ekstrem, celo 1:2,5. Kot zgubašiš — čeprav nikakor po svoji krivdi — pri osebnih dohodkih zaostajamo.

Kaj pa je bila glavna spodbuda, da ste se odločili za pristop v poslovno skupnost Petrokemija?

S Slovenijo smo usodno povezani, prav tako pa tudi Slovenija z nami. Naša rafinerija je dejansko vezana na tri osnovne lokacije, na Črno goro, ki ima relativno skromno porabo, na priobalno območje, ki je kočljivo zaradi sezonskega nihanja in na Slovenijo, kamor pošiljamo okrog 80 % vseh vrst proizvodov. Zato smo se vedno

obračali k Sloveniji in se želeli bolj tesno povezati s Petrolom, ki je nosilec oskrbe. Zato je pristop v poslovno skupnost nekakšna višja oblika sodelovanja in spodbuda za povezovalje, pa tudi možnost za boljše medsebojno spoznavanje.

In potem, ko se dobro spoznamo, ko ugotovimo, kdo in kaj smo, kaj kdo zmore in zna, si lahko pomagamo. Toda ne v smislu bratske pomoči, ampak v skupnem interesu. Pod tem razumemo pri nas programe — obstoječe in nove in prizadevanje, da jih speljemo. Glede na potrebe delovnih organizacij v Sloveniji iščemo način za lastno boljše delo in boljše zadovoljevanje potreb tistih OZD, ki bi pristopile v poslovno skupnost.

Bo vaš pristop v poslovno skupnost kaj spremenil odnos do ostalih ININIH delovnih organizacij?

Do tega ne sme priti. Pa ne zato, ker bi se kdo bal. Na nedavni konferenci ZK naše sestavljene organizacije je bil gost predsednik CK ZKJ Vidoje Žarković, ki je v razpravi poudarjal povezovalje in negativno ocenil zapiranje v regije ali sestavljene organizacije in podobno. Povedal nam je, da pričakujejo, da bo INA med nosilci povezovalja in odpiranja k drugim OZD tako v naši republiki kot v državi.

SOZD je oblika povezovalja, ki jo predvideva tako ustava kot zakon o združenem delu, medtem ko poslovna skupnost ni trdna organizacijska oblika in nastane na osnovi skupnega interesa ter skupnih potreb, novi člani lahko vedno pristopijo, pa tudi izstopijo. To ni nižja, ampak drugačna oblika povezovalja.

Ko smo pred časom razpravljali o poslovni skupnosti, je predsednik INE Pero Fleković dejal, da bi morali razmisliti,

če se ne bi poleg reške rafinerije priključila še kakšna druga ININA delovna organizacija. Konkretnije je bilo govora o Trgovini in rafineriji iz Siska, ki tudi oskrbuje Slovenijo. Zamisel pa ni padla na plodna tla in nihče se ni več prijavil.

Na poslovodnem odboru INE so razpravljali o predloženem besedilu samoupravnega sporazuma o združevanju oziroma osnovanju poslovne skupnosti in dali nekaj pripomb. Ko smo jih v rafineriji pregledali, smo ocenili, da ne prinašajo bistvenih sprememb in da jih lahko vgradimo v pripravljeno besedilo. O njih je razpravljal tudi že iniciativni odbor za pripravo poslovne skupnosti in jih upošteval pri pripravi besedila SaS.

SOZD INE vam ne more prepovedati pristopa v poslovno skupnost?

Ne, ne more, lahko nas samo opozori — kot je tudi storil — na posameznosti, ki bi jih bilo potrebno vgraditi ali spremeniti, mi pa smo jih dolžni upoštevati, če so po našem mnenju v redu.

Kakšno pa je v tem pogledu ozračje v vaši delovni organizaciji?

Dobro, saj se vsi zavedajo, da smo poslovno povezani s Slovenijo in sami smo v sebi vedno videli slovensko rafinerijo.

V 70 letih nam je bilo žal, da se nismo mogli sporazumeti o programu, ki je predvideval, da bi se Petrol vknjižil na naš toping, da bi pristopili k sovlaganju in bi praktično postal so-lastnik. Če bi bil to storil, bi zdaj lažje diktiral potrebe.

Želeli smo graditi produktovod Reka—Ljubljana, vendar nismo dobili soglasja občin, skozi katere naj bi tekla trasa. Ko smo to idejo opustili, nismo ne eni ne drugi dovolj hitro reagirali in nismo uresničili niti tistih idej, ki smo jih imeli že prej, kar pa gotovo ni bilo dobro. Naj omenim naše naprave za proizvodnjo aromato, ki jih Slovenija močno potrebuje. Toda mi nimamo dovolj šarže. Naprave so namenjene proizvodnji bencina, toda količine bencina so — tako kot ostalih derivatov — omejene. To pa pomeni, da moramo proizvajati ali bencin ali arome.

Če bomo zdaj našli skupni jezik, bomo lahko iskali nove vire, možnost za večjo nabavo surove nafte in transformirali povpraševanje ter predelovali nafto v arome, ki so zdaj največ vredni in najbolj iskani.

Pred časom nam je bilo žal, da v dosedanem programu nismo realizirali ideje o rezervoarskem prostoru, namenjenem Sloveniji. Zdaj se je to spremenilo, količine predelane nafte so se zmanjšale in nimamo posebnih prostorskih problemov. Lahko pa bi se lotili skupnih poslov predelave, skupne predelave. Toda za te namene bi bil potreben kapital, ki ga nimamo. Na naših ramah slonijo hipoteke izgub in vračanje sanacijskih kreditov, vračanje amortizacije, ki smo jo morali porabiti za sanacijo izgub. Skupni projekt financiranja bi nam dal možnost, da več delamo in bolje oskrbujemo Slovenijo.

J. K.

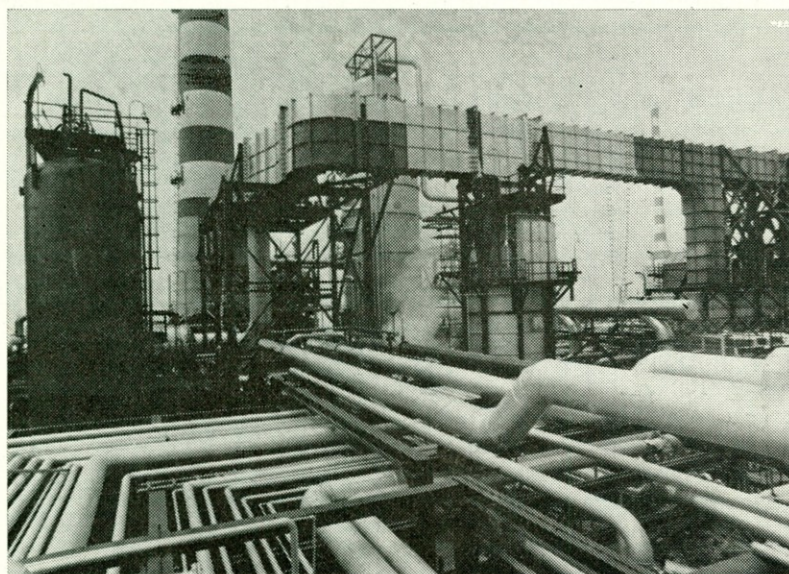
Potrebujemo nove moči

Izteka se leto, kar smo se v bivši TOZD Trgovina na drobno Sežana izrekli za novo organiziranost v DO Istra-benz. Glavne značilnosti, ki so spremljale življenje TOZD vse od njene ustanovitve, so predvsem zmanjševanje maloobmednega prometa, sanacija, prezaposlovanje delavcev v druge OZD in iskanje različnih nadomestnih dohodkov, kot npr. v povečani prodaji avtomateriala.

Današnji položaj je seveda povsem drugačen. Na obmejnih bencinskih servisih imamo spet značilne »kolone« italijanskih kupcev, ki zaradi ugodne cene — v Italiji velja liter bencina 1395 lir, pri nas, preračunan v lire 739 lir — kupujejo poceni bencin. Prav presenetili so nas, saj smo prav na obmejnih bencinskih servisih izgubili mlade prodajalce, ki so morali ob sanaciji zapustiti temeljno organizacijo. Ker se promet vedno bolj približuje razmeram v »najboljših« letih, smo se v DO Istra-benz odločili, da bomo sprejeli nove delavce, predvsem za tista mesta, kjer morajo prodajalci izkoristiti dopust in proste dneve.

Zavedamo se, da je sprejemanje novih delavcev na obmejne bencinske servise lahko tudi dvorezen meč, vendar nam je vseeno veliko lažje, ko vidimo, kako se iz meseca v mesec veča razlika med ceno bencina v Italiji in pri nas. Lažje nam je tudi, ko vidimo, da moramo v pomladitev, saj imamo veliko starejših in bolnih prodajalcev, ki ne morejo nuditi kupcem uslug na tak način, kot bi želeli sami ter zahtevali od njih mi in celotna naša družba.

J. Terčon

Videz včasih vara

V decembru sta se oskrbovalni organizaciji spet znašli v dokaj težkem položaju, saj so nekateri naftni derivati neprestano primanjkovali, dasi so javna sredstva obveščanja vneto prepričevala, da je vse v najlepšem redu.

Probleme so povzročali v bistvu vsi naftni derivati, največja težava pa je bila s plinskim oljem in EL kurilnim oljem, kar je privedlo do omejitev prodaje.

Kaj se je pravzaprav dogajalo?

V zadnjih mesecih je zaostajal uvoz surove nafte. Bil je manjši, kot smo pričakovali in tudi po energetski bilanci določenih količin ni dosegel. Rafinerije niso predelovale v planiranem obsegu in morali smo črpati rezerve vse od zveznih,

preko republiških do rezerv preskrbovalnih organizacij. V decembru niso razpoložljive količine niti računsko dosegle količin, ki jih določa energetska bilanca in tudi to, kar smo imeli, smo dobili ob koncu meseca. Zato je bilo najhuje prvih dvajset dni, ko je nastal tako resen položaj, da so se ukvarjali z njim vsi odgovorni v republiki ter ga rešili tako, da so postrgali vsa devizna sredstva in uvozili mimo sistemsko določenih količin 10 tisoč ton plinskega olja, s čimer smo pokrili dobro petino potreb. Imeli smo tudi srečo, da smo imeli od prej uvozno dovoljenje, ki je bilo namenjeno sicer izvenbilančnim količinam, a so nam pristojni le priznali, da spada v okvir. To pa je za nas pomembno, ker vpliva na višino carinskih dajatev.

Od 10 tisoč ton smo plačali 8500 ton po tekočem tečaju, 1500 ton pa iz virov po samoupravnem sporazumu o pospeševanju izvoza. Seveda so ti derivati dražji kot bi bili, če bi jih dobili iz rednih virov in iz domačih rafinerij. Dober del stroškov je prevzel Petrol, nekaj pa tudi porabniki, ki bi morali brez teh derivatov ustaviti proizvodnjo, kar bi bilo brez dvoma še dražje. Kljub pozitivni strani takega nakupa, se bo še potrebno dogovoriti, kako bomo v takih primerih ravnali.

Tokrat nas je spremljala sreča pravzaprav dvakrat. Nakup smo organizirali pravočasno, to pomeni, da smo dobili blago od inozemskega partnerja, ki ga je imel povsem slučajno v Kopru.

Večjo težavo pa smo imeli s transportom in tudi s prevzemom iz rafinerij. Odpremne zmogljivosti rafinerije na Reki so premajhne, da bi lahko v kratkem času predala večje količine, enako pa tudi transport ne zmore vsega naenkrat prepekljati. Zato je v nekaj dneh skoraj nemogoče nadoknaditi tisto, kar bi morali dobivati v daljšem obdobju in zato kljub vsem naporom nismo mogli prevzeti vseh količin, ki so nam bile končno na voljo.

Tankerji, ki so prihajali v reško luko, so nam dali v decembru upanje, da bomo stopili v novo leto z nekaj zalogami, sicer pa je ostala januarska oskrba odprta.

10 ali 20 let zvestobe

Ne le trideset- ali petintridesetletnico dela v isti delovni organizaciji, temveč tudi deset in dvajset let zvestobe je vredno proslaviti. Delavci iz poslovne stavbe, čeprav iz različnih delovnih organizacij Petrola, so si decembra zaželeli »vsaj še enkrat toliko«.

Ob predlogu oskrbe z derivati v letu 1986

Decembra 1985 je bila v splošnem združenju organizacij naftnega gospodarstva razprava o osnutku energetske bilance Jugoslavije za leto 1986, poudarek pa je bil na oskrbi s surovo nafto, naftnimi derivati in zemeljskim plinom. Pokazala je precejšnje razhajanje med količinami, ki jih je predlagal zvezni komite za industrijo in energetiko ter količinami, ki jih je predvidelo splošno združenje. Tako naj bi po predlogu komiteja uvozili v letu 1986 le 10,8 milijonov ton surove nafte, milijon ton naftnih derivatov in 4,5 milijard $N m^3$ zemeljskega plina, kar skupaj z domačimi viri daje 14,8 milijona ton naftnih derivatov in 7,2 milijarde $N m^3$ zemeljskega plina.

Predvidena poraba za leto 1986 pa ni upoštevala dejstva, da je potrošnja derivatov že v letu 1985 znašala okoli 15.250.000 ton — tako iz uvozne in domače nafte, posojil MATREZ in iz relativno dobrih zalog naftnih organizacij v začetku leta 1985. V primerjavi s porabo derivatov v letu 1984 predstavlja poraba v letu 1985 porast za okoli 10–12%. Če torej to dejansko porabo derivatov primerjamo s predlogom za leto 1986, ki ga je oblikoval zvezni komite, bo poraba derivatov celo padla za okoli 500.000 ton ali za 3,4%.

Tako zastavljene količine derivatov za oskrbo v letošnjem letu pa bi nujno povlekli s seboj tako nepopularne in administrativne ukrepe, kot so omejevanje porabe motornega bencina in plinskega olja z boni, da bi ustvarili vsaj nekaj zalog teh goriv za kmetijska dela in turistično sezono, zmanjšanje letalskega prometa izven turistične sezone, oskrbo gospodarstva s kurilnim oljem in teko-

čim naftnim plinom samo na podlagi prioriteten kategorij, manjšanje oskrbe petrokemijske industrije s primarnim bencinom in s tem nezadostno zasedenost njenih zmogljivosti itd.

Zato med razpravo v izvršnem odboru splošnega združenja nikakor nismo mogli soglašati s predlogom SKEL, temveč smo predlagali da bi za minimalno normalno oskrbo z naftnimi derivati zagotovili:

11,5 mio ton uvožene surove nafte;

4,24 mio ton domače nafte, vključno s proizvodnjo naših organizacij v Angoli;

1,0 mio ton uvoženih naftnih derivatov;

4,5 mlrd $N m^3$ uvoženega zemeljskega plina;

3,2 mlrd $N m^3$ domačega plina.

Pri zemeljskem plinu je potrebno v okviru planiranih deviznih sredstev zagotoviti tudi uvoz 5,3 mlrd $N m^3$, kolikor znašajo potrebe, ki so jih prijavile naftno-plinske organizacije. Če pa nam bo uspelo zagotoviti le uvoz 4,5 mlrd $N m^3$, bomo morali dati prioriteto porabi plina za energetske oskrbo. Izvršni odbor splošnega združenja je sprejel za oskrbo z naftnimi derivati v letu 1986 še nekaj drugih izhodišč — osnova za delitev derivatov po družbenopolitičnih skupnostih je triletno povprečje porabe derivatov; za enakomerno oskrbo tržišča z derivati v letu 1986 je potrebno zagotoviti stalen uvoz surove nafte, derivatov in zemeljskega plina, pri čemer je v okviru izvajanja novega deviznega zakona potrebno zagotoviti v te namene prioritetni odkup deviz na deviznem tržišču.

Ž. Železnik

Več pozornosti inovacijam

V zadnjem času se tudi v naši sestavljeni organizaciji oglašajo posamezniki, ki jim beseda inovacija ni tuja in že bolj korajžno postavljajo vprašanja, kako bo v Petrolu v naslednjih petih letih — ali bodo inovacije še naprej tabu, ali bomo poskusili na tem področju kaj spremeniti. To je pozitivno in čeprav ena lastovka ne naredi pomladi, jih za njo prileti še več in končno dočakamo pomlad. Ta prva inovacijska tipanja bi morali podpirati in gojiti.

Ko razmišljamo o inovativni dejavnosti v naših delovnih organizacijah, sprva ne najdemo odgovora, ker pač nimamo tekočih trakov in ker se sprašujemo, kaj bi to pri nas sploh bilo, vendar je tudi med posameznimi delovnimi organizacijami v Petrolu razlika. V proizvodni organizaciji, kot sta Olma in Rafinerija, je več možnosti in prav bi bilo, da bi začeli z novo dejavnostjo na njihovih proizvodnih področjih, saj so tam gotovo možnosti.

V teh delovnih organizacijah so pravzaprav že storili prve inovacijske premike, le da jih niso vklopili v organiziran proces in naša prva naloga bi bila prav v tem, da bi dali organizirano osnovo. To pomeni pravno podlago z akti in pravilniki, operativno osnovo, komisijo SOZD, ki bi aktivnosti organizirano spremljala in ne na koncu, morali bi podpirati razvoj inovativne dejavnosti. Prepričan sem, da bi jo lahko razvijali tudi na bencinskih servisih, vendar ne v strogo klasičnem smislu kot pri tekočem traku, ampak bi morali poiskati način dela, ki bi pomagal zmanjševati stroške in obenem povečati proizvodnjo in delo. Včasih gledamo morda vse preveč strogo znanstveno.

V prihodnje bo naša skupna naloga, da tudi v naših aktih začrtamo usmeritev za organiziran pristop k inovacijam. Zavedati se moramo, da ne bomo kar na začetku dosegali rezultatov, s kakršnimi se lahko pohvalijo tisti, ki se že dolgo ukvarjajo z inovacijami. Poleg tega ne smemo pozabiti, da mora biti dejavnost materialno podprta. V bistvu inovacije pomagajo zmanjševati stroške in če nekomu uspe, da pripomore k temu, naj ima nekaj koristi. Vedno se pojavlja dilema, kje je meja, vendar se v pametnih krogih znajo dogovoriti. Prav je, če so ljudje sprva skromnejši, vendar pa inovacijske dejavnosti brez vsakršnih materialnih spodbud ni, treba jih je podpreti, to pa že pripelje k organiziranemu procesu.

Zdaj, ko iščemo svoje osnovne cilje, večjo akumulativnost, boljše proizvodnjo, oskrbo itd. in ko razpravljamo o vprašanju, ali gre za mikro ali za makro akumulativnost, posebno na področjih, ki so posebnega družbenega pomena, je to faktor, ki v marsičem lahko pomaga k večji akumulativnosti. Razpravljamo o tem, da nam je večje število bencinskih servisov ne bo prineslo, ampak da bo samo izboljšalo oskrbo, dvignilo standard porabnikov, pospešen proces inovativne dejavnosti pa lahko prinese večjo akumulativnost. To pa je gotovo ena tistih stvari, na katere bi morali misliti v naslednjem petletnem obdobju.

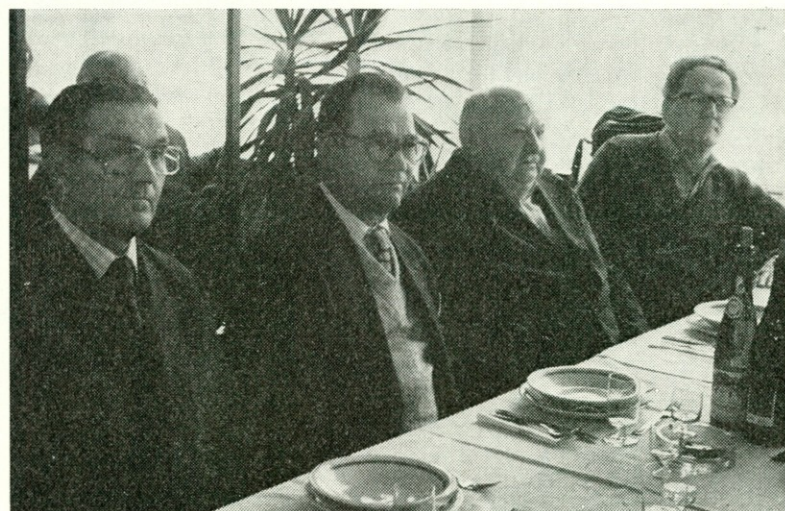
L. B.

Koliko smo enotni

Tokrat — Ali poslušamo pravilno?

Na ravni sestavljene organizacije imamo samoupravno delavsko kontrolo, ki naj bi bedela nad poslovanjem SOZD. Člani so se zbrali na enem samem sestanku, na katerem so se konstituirali, pozneje pa se niso več sestali, ker niso dobili nobene prijave o nepravilnostih.

Iz tega lahko sklepamo, da smo v letu 1985 vsi vse pravilno delali.

Tudi letos so si naši upokojevalci nazdravili pri skupnem kosilu v Petrolu in si želeli, da bi se še dolgo takole srečevali

Program širitve slovenskega plinovodnega sistema

Po podpisu pogodbe o dobavi alžirskega zemeljskega plina, ki odpira možnost realizacije sanacijskega programa z večjo izkoriščenostjo slovenskega plinovodnega sistema, smo v DO Zemeljski plin pospešili aktivnosti za njegov prevzem.

Slovenski plinovodni sistem je bil od začetka načrtovan za končno zmogljivost 3,5 milijarde kubičnih metrov zemeljskega plina na leto pod pogojem, da je vstop omogočen iz dveh smeri:

— iz severne, tj. s povezavo na mednarodni plinovod Trans Austria Gasleitung pri Ceršaku in

-- iz zahodne, tj. s povezavo na italijanski plinovod pri Gorici.

Medtem ko oskrba s sovjetским plinom preko Ceršaka zadovoljivo poteka že od leta 1978, pa je šele s podpisom omenjene pogodbe z alžirsko firmo Sonatrach dana možnost dobave plina tudi iz drugega vira. Za uresničitev tega načrta pa je potrebno zgraditi priključek na italijanski plinovod, usposobiti obstoječi slovenski plinovodni sistem in razširiti plinovodno omrežje tako, da bo še večjemu delu slovenskega gospodarstva omogočena oskrba z dodatnim energetskim virom.

Za priključitev na italijanski plinovod je potrebna izgradnja 4 km plinovoda in dopolnitev instalacije Šempeter z mejno postajo na jugoslovanski strani ter izgradnja približno 30 km plinovoda od Gorice do Palmarnove v Italiji. V teku so pripravljala dela za jugoslovanski del povezave in razgovori s firmo SNAM za izvedbo del na italijanski strani.

Obstoječi plinovodni sistem je potrebno usposobiti za prevzem večjih količin plina z dveh strani, kar terja dopolnitev razdelilnih instalacij v Vodica nad Ljubljano in v Rogatcu, kjer predajamo plin INA-Naftaplina. K usposobitvi sodi tudi zagotovitev podzemnega skladišča za zemeljski plin. Za usklajevanje neenakomerne dinamike porabe plina med letom je nujno potrebno skladiščenje plina v obdobjih, ko so potrebe porabnikov manjše, tj. zlasti poleti, s čimer se zagotovi zaloga za zimsko obdobje. Sedaj koristimo zakupljeno skladišče v Avstriji, kar pa predstavlja velik devizni strošek na eni strani in

določeno omejenost pri koriščenju skladiščenega plina zaradi omejenih transportnih zmogljivosti na drugi. Zato so v teku geološke raziskave, ki naj bi pokazale, ali je v Sloveniji možno usposobiti primerne podzemne sloje za tak namen. Če bodo raziskave v Sloveniji pozitivne, bomo v letih 1987—1989 investirali tudi v izgradnjo podzemnega skladišča.

Po programu širitve slovenskega plinovodnega sistema naj bi do leta 1990 zgradili nove plinovodne priključke oziroma razširili omrežje za oskrbo novih porabnikov v Žalcu, Slovenski Bistrici, Murski Soboti, Gornji Radgoni, Ajdovščini, Domžalah, Kranju, Logatcu, Dravogradu, Ptuj, Radovljici, Slovenskih Konjicah, Slovenj Gradcu, Ljutomeru, Kamniku, Vrhniki in Ormožu. Te investicije bodo financirali bodoči porabniki (30%), ISNAP z združenimi sredstvi gospodarstva (40%) in DO Zemeljski plin z akumulacijo iz gospodarstva preteklih let ali bančnimi krediti (30%).

Čeprav gre za zelo obsežna dodatna dela v DO Zemeljski plin, v ta namen ne bomo zaposlovali novih delavcev, ampak po potrebi le občasno vključili zunanje sodelavce za pomoč pri razreševanju zahtevnejših strokovnih nalog. Delo je razdeljeno po fazah tako, da bodo prvi porabniki povezani s plinovodnim sistemom že v letu 1986, ostali pa postopoma do leta 1989, ko naj bi bila že zagotovljena dobava potrebnih dodatnih količin zemeljskega plina.

M. D.

TUDI PETROLOVI GOSTINCI SO PRIPRAVILI SILVESTROVANJE

Kot vsa leta so tudi letos pripravili silvestrovanje v Petrolovihih motelih Čatež in Podlehnik ter v restavraciji Tepanje, v Čatežu in Tepanju pa tudi na novega leta. Povsod je igrala živa glasba, gostje pa so dobili poleg menuja (cena je znašala 4500 oziroma 4900 dinarjev) tudi praktično darilo.

Kot zanimivost naj dodamo, da so bile skoraj vse rezervacije razprodane že sredi decembra.

Postopek lahko poenostavimo

V letu 1985 je bil sprejet zakon o temeljih sistema družbenega planiranja in o družbenem planu Jugoslavije ter zakon o sprejemanju planskih aktov v organizacijah združenega dela v SR Sloveniji za obdobje 1986 do 1990. Ta dva zakona omogočata, da bistveno poenostavimo in skrajšamo postopke planiranja s tem, da dosedanje zapleteno sprejemanje smernic, elementov, temeljev plana in samoupravnih sporazumov o temeljih plana nadomestimo s skupnimi temelji za pripravo srednjeročnih planov.

Nova zakonska usmeritev omogoča sprejem skupnih temeljev za pripravo srednjeročnega plana na nivoju SOZD, ki jih na referendumu sprejemajo delavci temeljnih in enovitih delovnih organizacij. Nato morajo TOZD, EDO in SOZD pripraviti srednjeročne in letne plane, ki jih sprejemajo delavski sveti, kar bistveno poenostavi postopek. Odslej tudi delovne skupnosti same pripravljajo letne programe dela.

Osnutek skupnih temeljev za pripravo srednjeročnih planov SOZD Petrol je bil pripravljen za obravnavo že maja 1985, vendar postopka nismo nadaljevali, ker v republiki še ni bilo razčiščeno vprašanje, ali bomo planirali po stari ali novi zakonodaji. Dilema je odpravil zakon o sprejemanju planskih aktov za obdobje 1986—1990, ki velja od 16. novembra 1985 in omogoča poenostavitev, ki jo pogojuje sprememba poglavja o planiranju v samoupravnem sporazumu o združitvi v sestavljeno organizacijo s firmo SOZD Petrol. Ker gre v bistvu za spremembo, ki jo narekuje omenjeni zakon in ker imamo skupno planiranje razvoja in poslovanja v sestavljeni organizaciji opredeljeno kot eno izhodiščnih osnov, nam 146. člen SaS omogoča, da delavski svet SOZD sprejme začasne sklepe na podlagi začasnih sklepov delavskih svetov temeljnih in enovitih delovnih organizacij.

Naloge so se lotili resno

V delu odbora samoupravne delavske kontrole v mariborski Rafineriji mineralnih olj

Od julija 1984 do decembra 1985 se je odbor samoupravne delavske kontrole sestel na štirih sestankih, po potrebi pa so se člani med seboj posvetovali in obveščali na neformalnih sestankih.

Aktivnost odbora samoupravne delavske kontrole je bila ob vrsti manj pomembnih tekočih zadev usmerjena predvsem v

spremljanje realizacije delovne in tehnološke discipline, potrebne za nemoten delovni proces in predlaganje ukrepov, kadar so ugotovili odstopanja,

ugotavljanje odnosa do družbenih sredstev,

obravnavanje problematike ekologije in vseh problemov, ki iz nje izhajajo (Pesniška jama, odpadni gudron),

obravnavanje problematike požarnega varstva in iz nje izhajajoče potrebe po vzdrževanju reda in čistoče na vseh delovnih področjih,

obravnavanje problematike nadaljnje perspektive Rafine-

rije (izrabljenost obratov in naprav, slabi delovni pogoji),

obravnavanje popisov inventurnih komisij oziroma nepravilnosti, ki so jih pri popisu ugotovile inventurne komisije in sprejemanje ukrepov, potrebnih za sanacijo ugotovljenega stanja z opredelitvijo odgovornosti,

spremljanje izvajanja sklepov samoupravnih organov in določil samoupravnih aktov itd.

Odbor SaDK je pri svojem delu ugotavljal, da bi moral imeti večji vpliv na vse tokove dogajanja v delovni organizaciji (poslovanja, vodenja, samoupravljanja) ob aktivnejšem sodelovanju in pomoči strokovnih služb, kakor tudi vseh zaposlenih.

Drugi sklepi so imeli precejšen vpliv na izvajanje zastavljenih nalog za doseg skupnih ciljev.

C. Pisar

40 let oskrbovanja

Letos mineva 40 let od ustanovitve podjetja, ki danes nosi ime PETROL. Ker je bilo prvotno ustanovljeno za oskrbo Slovenije z naftnimi derivati in se je šele pozneje razširilo na druge dejavnosti, je dejansko TRGOVINA z naftnim derivati tista delovna organizacija, ki praznuje obletnico.

Toda namesto »velike« proslave, visokodonečih slavnostnih koncertov, razkošne večerje, slavnostnega koncerta v dragi dvorani, so pripravili slavnostno sejo delavskega sveta, nato pa so se prisotni v nevezani besedi pogovorili še ob zakuski v domači jedilnici.

Na seji delavskega sveta sta govorila predsednik DS Janko Baloh in direktor delovne organizacije Urban Dermastia. Nato je pomočnik direktorja Janez Umek predlagal delegatom, da bi sprejeli nekaj sklepov, ki so jih enoglasno potrdili. Naj vam jih naštejemo:

DO Trgovina s svojimi temeljnimi organizacijami sprejema pokroviteljstvo nad Zavodom za usposabljanje Janez Levec, DE Ljubljana za pet let od 1. januarja 1986. V skladu skupne porabe, ki se oblikuje nad dogovorjenimi sredstvi, bi oblikovali dodatnih 300.000 dinarjev kot sredstva za pokroviteljstvo v letu 1986.

Za vsako TOZD in DSSS v DO Trgovina bodo dodatno oblikovali sredstva v višini 500.000 dinarjev, ki naj bi jih temeljne organizacije porabile po lastni presoji za pomoč določenim institucijam. Skupno je to 5 milijonov dinarjev.

Namensko bi oblikovali sredstva v višini 2 milijonov dinarjev za Klinični center v Ljubljani, kot ustanovo republiškega pomena, za nakup opreme.

Namensko bi oblikovali sredstva v višini 1 milijona dinarjev za bolnišnico in inštitut za tuberkulozo Golnik za razvoj raziskovalnega dela v tej ustanovi.

Ponovili bi akcijo nakupa računalnikov in v ta namen oblikovali sredstva v višini 6 milijonov 700 tisoč dinarjev. Najbrž se bo kdo vprašal, zakaj »ponovno«. Že v letu 1984 so v delovni organizaciji rezervirali sredstva v skladu skupne porabe, in sicer 3 milijone dinarjev, da bi z njimi kupili nekaterim izobraževalnim institucijam računalniško opremo. Ker se je nakup računalnikov zavlekel, so šele v letošnjem januarju dobili vse naročene aparature, ki so jih predstavniki temeljnih organizacij razdelili:

srednji družboslovni šoli v Celju,

osnovni šoli v Šempasu, osnovni šoli v Beltincih, osnovni šoli Janka in Stanka Mlakar v Kranju,

naravoslovni šoli v Sostrem pri Ljubljani, naravoslovni-matematični šoli v Brežicah,

srednji šoli za oblikovanje v Ljubljani,

veterinarski fakulteti v Ljubljani,

osnovni šoli Slovenske narodnoosvobodilne udarne brigade Ljubljana-Moste, osnovni šoli Ledina.

... Če so razpoložljive količine naftnih derivatov dejstvo, ki ga pač ne moremo spremeniti, se moramo vprašati, kaj lahko storimo ali kako pripomoremo k temu, da bo preskrba s tekočimi gorivi čim bolj nemotena. Menim — pa čeprav se to sliši

bolj fraza — da bo opiranje na lastne moči glavni moto našega delovanja v naslednjih petih letih.

V imenu koordinacije sindikata sestavljene organizacije Petrol čestitam ob delovnem jubileju vsem delavcem delovne organizacije Trgovina in želim, da bi še vnaprej izvajali zaupane naloge na ravni Petrolovega imena in kar je najbolj pomembno, v zadovoljstvo in korist celotne družbe, ki to od njih tudi pričakuje.

J. Peterka
predsednik KOS
SOZD Petrol

Za pomoč, ki ste jo namenili Kliničnemu centru, se zahvaljujem tako v imenu osebja kot tudi v imenu bolnikov. Rad bi poudaril, da nam bo le s takim načinom sodelovanja uspelo obdržati raven zdravstva, kakršno imamo in je na srednjeevropski višini. Prosil bi vas tudi, da bi sodelovanja z nami ne opustili, saj bo to v dobro nas vseh.

dr. Prinčič
Klinični center

Zahvalila bi se rada delavcem in vodstvu Trgovine za razumevanje naših problemov. Naša šola potrebuje predvsem tehnično pomoč, saj večina naših učencev lahko dela le manualno. O delu in uspehih šole vas bomo sproti obveščali, saj bomo prav z vašo pomočjo lažje in bolje opravljali naloge.

M. Korenčan
Zavod Janez Levec

Kaj v bistvu to pomeni?

Pomeni, da bomo morali ob danih pogojih narediti vse, da bo naše poslovanje predvsem čim bolj kvalitetno. Pri tem mislim na poslovanje v vseh naših TOZD in DSSS oziroma v vseh dejavnostih, ki jih ima naša delovna organizacija.

Kaj pomeni izboljšati kvaliteto poslovanja?

Med drugim pomeni tudi to, da bo potrebno ob naprežanju nas vseh za boljšo delovno disciplino vlagati tudi dokajšnja sredstva za naš nadaljnji razvoj, ob predpogoju, da bodo ta sredstva na razpolago.

V naslednjem srednjeročnem obdobju bomo morali predvsem združevati sredstva za razširitev in izboljšavo poslovanja skladišč, posodobitev in rekonstrukcijo starih bencinskih ser-

visov ter izgradnjo novih ob
novih cestah in ob sodelovanju
z zainteresiranimi dejavniki tu-
di na manj pomembnih ob-
močjih, vlaganje v zagotavlja-
nje potrebnih prevoznih sred-
stev (cisterniških in avtocisterniških), v razvoj informacijskega sistema, raziskave nafte in plina na področju Slovenije in tudi drugje, vendar skupaj z drugimi zainteresiranimi delovnimi organizacijami v SOZD Petrol.

Ob vsem tem pa ne bomo smeli pozabiti na vlaganje za zagotavljanje boljših ekoloških

pogojev in pa za prizadevanje in izboljšanje turistične dejavnosti v Sloveniji.

Ob obletnici, ki jo praznuje naša delovna organizacija Trgovina, je treba najprej čestitati vsem, ki v njej delajo, od najstarejših do najmlajših in jim obenem želim, da bi njihova delovna organizacija v kratkem času s svojo dejavnostjo, s kvaliteto, ki jo lahko nudi, prikazala na slovenskem prostoru sposobnosti in pridobila tisto ime, ki ga je pred leti imela.

O tem sta dve mnenji — nekateri mislijo, da nekdanje kvalitete ne bo in da je niti ni mogoče doseči. Drugi — in k tem štejem tudi sebe — so prepričani, da lahko delavci dosežejo še boljšo kvaliteto, če jo sami hočejo. Ob 40-letnici jim to res želim, saj bi bilo v dobro delavcev delovne organizacije in SOZD, najbolj pa v korist vse slovenske družbe. Dolgo se bomo še borili z zadostno oskrbo, zato bi morali poskušati, da vsaj s kvaliteto dela ne bomo imeli problemov.

*ing. L. Blenkuš
predsednik PO SOZD*

Kot osebno vidim razvoj Petrola, je šla pot v določenem obdobju samo navzgor, pozneje sta padli kvantiteta prodaje in kvaliteta poslovanja. To pa ne velja samo za delavce na bencinskih servisih, ampak tudi za tiste, ki so na odgovornih mestih. Pozdravljam sklep delavskega sveta, da bo ustvarjena sredstva, ki ostajajo za družbeno reprodukcijo, namenil humanitarni podpori, saj služijo s tem vsem Slovincem od Rateč do Kopra, od Murske Sobote do Nove Gorice.

*J. Baloh
predsednik DS DO*

Ta naš okvirni program bo v naslednjem srednjeročnem obdobju zahteval ogromno sredstev. Upamo, da nam bodo pogoji dela dovoljevali, da jih bomo s svojim poslovanjem tudi ustvarili.

Vse to pa zahteva še nekaj. Izboljšati moramo organizacijo poslovanja in obenem kadrovsko strukturo zaposlenih. Zavedati pa se moramo tudi, da je naša delovna organizacija del sestavljene organizacije Petrol in da le v tesni povezavi z drugimi delovnimi organizacijami lahko poskrbimo, da bo preskrba Slovenije z naftnimi derivati in zemeljskim plinom čim bolj enakomerna in nemotena.

Zato si bomo prizadevali, da bomo tako poslovne, organizacijske kot dohodkovne vezi v SOZD Petrol krepili, da bi zagotavljali čim bolj optimalno izvajanje zastavljenih ciljev v vseh dejavnostih, ki jih ima SOZD.

Tudi v naslednjih petih letih bomo skrbeli za razvoj samoupravnih odnosov v naših TOZD in DO. Še bolj pa bomo morali okrepiti zavest, da TOZD le v trdni povezavi in z razvijanjem dohodkovnih odnosov v DO in SOZD lahko opravljajo svojo funkcijo.

Uresničevanje zastavljenih ciljev v naslednjem obdobju je

naloga nas vseh, tako delavcev v skladiščih, na bencinskih servisih, v transportu in vzdrževalni dejavnosti, v strokovnih in administrativnih službah. Če si bomo vsi skupaj prizadevali, da bomo naloge, ki nas čakajo, reševali kar najbolj strokovno, racionalno in prizadevno, potem tudi ne bi izostal uspeh pri izboljševanju življenjskega standarda zaposlenih.

**iz govora direktorja DO
Urbana Dermastia**

Če ocenjujem to, kar je narejenega v 40 letih, ali vsaj v času, kar sem sam v Petrolu, torej v 28 letih, vidim, da smo veliko dosegli. Razširili smo število prodajnih mest od prvih redkih točk do cele mreže servisov. Veliko smo storili na področju postrežbe. Moti pa me, da kvaliteta postrežbe zdaj pada, da kljub trudu nismo obdržali, kar smo že imeli. Vendar upam, da bomo izgubljeno spet našli.

Še želja za prihodnost — da bi imeli dovolj blaga in tehnično tako usposobljene objekte, da bi bili na evropski ravni.

*M. Masten
Maribor*

TIB - njegov drugi dom

Med letošnjimi jubilarji naše sestavljene organizacije ima najdaljši delovni staž v isti delovni organizaciji Vinko DOLGAN, ki je prišel v TIB ped polnimi 35 leti.

Pri pogovoru je zadržan, redkobeseden, o sebi govori bolj iz vkljudnosti, kot iz želje, da bi se predstavil. Nekoliko bolj se razžiivi, ko steče beseda o delu in delovni organizaciji, najraje pa se spominja »lepih starih časov«.

V Transport je prišel februarja 1950 in začel delati kot mehanik. Sicer ga je vlekelo za volan, a takrat ni bilo mogoče prehajati od enega dela k drugemu. Kot delavec Transporta se je usposabljal najprej na tečaju v TAM. Pozneje, ko so dobili tovarnjake znamke OM, je odšel z dvema sodelavcema na izpopolnjevanje v tovarno v Brescii. Tam je bilo vse drugače, kot je bil vajen doma, bolj izpopolnjeno, in opremljeno, delali so na tekočem traku. In ko nanese beseda na opremljenost delavnice, Dolgan takoj pripomni da bi moralo biti v tem pogledu tudi danes marsikaj drugače, toda vedno primanjkuje kakšen material, da o rezervnih delih niti ne govori.

Ker je hodil v italijansko šolo, mu v Brescii jezik ni delal preglavic in je s prevajanjem pomagal tudi sodelavcem. In spomini na prva leta v TIB?

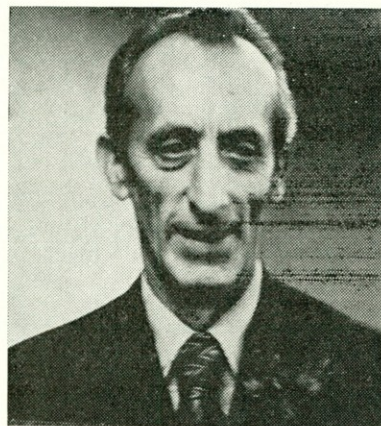
»Bili smo kot družina, ker nas je bilo malo in ker smo se tudi sicer poznali, saj smo bili vsi iz okolice Bistrice. Bili smo res pravi kolektiv in radi smo si pomagali. Zdaj ni več tako, preveč nas je, pa tudi marsikaj drugega se je spremenilo. Nekeč nismo bili tako razvajeni, znali smo delati. Zdaj je drugače, a če ne bi toliko popuščali, bi še vsi delali tako zavzeto kot nekeč.«

Med razgovorom se Vinko Dolgan spomni tudi na začetek samoupravljanja, na delo prvih delavskih svetov. Pravi, da so jih veliko bolj upoštevali kot danes. Na sejah so razpravljali in odločali o vseh pomembnih zadevah. Delavci so radi sodelovali in nihče, ki je bil predlagan za delegata, se ni branil funkcije. Tudi to se je do danes spremenilo in večkrat se zgodi, da delavci iščejo razloge, zaradi katerih jim ne bi bilo potrebno sodelovati v samoupravnih organih. Vinko Dolgan pravi o sebi, da se počuti

prestarega, da bi bil spet delegat delavskega sveta ali sindikalni funkcionar, pred leti pa je bil vesel, ko so ga izvolili v delavski svet in sindikalni odbor in potrudil se je, da je naloge dobro opravljal.

Tudi marsikaj drugega je bilo nekoč drugače. »Ob nedeljah smo pogosto delali udarniško. Prišli smo vsi in nikomur to ni bilo odveč. Vsak od nas se je zavedal svoje dolžnosti. Tudi sestanke smo večkrat imeli po zaključku delovnega časa.«

Najmanj navdušen je Vinko Dolgan ob spominu na dopustniške dni. Preživljal jih je doma, ker prej ni bila navada, da bi kam hodili. Ukvarjal se je z vrtom, s sadnim drevjem in kaj popravil v hiši. Kmalu pa mu je bilo na dopustu dolgčas, ker je bil službe tako vajen, da

brez nje ni dolgo zdržal. A navada ni bila edini razlog, »če imaš neko delo rad, ga z veseljem opravljaš in meni je bilo delo v delavnici res všeč. Toda z leti se marsikaj spremeni.

»Ko ostariš, nisi več odporen in enostavno ne zmoreš več. V mladosti ne razmišljaš o težavah, po petdesetem letu pa ne gre več.« Kljub takim razmišljanjem pa še vedno opravi vse svoje delo in svetuje mladim, neizkušenim sodelavcem, pri starejših je pa tako že prešlo v navado, da se o problemih, ki se pojavijo pri delu, pogovorijo in jih skupaj rešijo. Zdaj se Vinko Dolgan počasi pripravlja na upokojitev, čeprav ve, da bo »težko oditi; tu so še moji kolegi in čeprav se je marsikaj spremenilo, se počutim v tej hiši kot doma.«

DO Trgovina z naftnimi derivati

TOZD Vzdrževanje in investicije

ŠTIPENDIRAJO MEHANIKE

V temeljni organizaciji že vsa leta štipendirajo enega ali dva mehanika, s katerima izpopolnjujejo kadrovske potrebe v delavnici, kjer delajo novi delavci pod nadzorstvom starejših in izkušenih. Monterjev ne štipendirajo, ker je njihovo delo vezano na teren, kjer morajo opravljati naloge povsem samostojno, česar pa začetniki niso sposobni. Zato izbirajo za to delo ljudi s prakso.

NOVI SODELAVCI

V OE Investicije so v letu 1985 sprejeli dva nova delavca, inženirja strojništva in inženirja gradbeništva, še enega gradbenega inženirja pa bodo sprejeli v letošnjem letu. V OE se je obseg dela zelo povečal, pripraviti je potrebno obsežno dokumentacijo in nadzorovati gradnje, česar do zdaj zaposleni sami ne bi zmogli. V TOZD Vzdrževanje in investicije nameravajo namreč sami, brez tuje pomoči pripraviti dokumentacijo in projekte za zame-

njava rezervoarjev in nadzorovati delo v vseh temeljnih organizacijah DO Trgovina. Ker je lokacija, lega, pa marsikaj drugega drugačna, bodo morali izdelati za vsak bencinski servis poseben projekt.

INVESTICIJSKI NAČRTI

Okvirni program za investicije v letu 1986 je že narejen. Gradili naj bi skladišče v Brežicah, kombinirano skladišče in bencinski servis na Otiškem vrhu, obojestranski bencinski servis v Voklem ter menjali več enoplaščnih rezervoarjev. Na zahtevo inšpekcijskih služb bodo morali zamenjati sicer vse enoplaščne rezervoarje, vendar postopoma.

Ker so jih izkušnje izučile, da so dobavni roki dolgi in nezanesljivi, pa da se cene skovito spreminjajo, so s proizvajalci že v letu 1985 sklenili pogodbe za rezervoarje, ki jih bodo dobili in vgradili v letošnjem letu. S to pogodbo so si zagotovili sprejemljiv dobavni rok in fiksno ceno.

Kuhar priporoča

Običajno smo dobili kuharske recepte od naših poklicnih kuharjev, najpogosteje od Julke Bider, šefinje kuhinje v poslovni stavbi. Tokrat smo se odločili, da preskusimo kuharske sposobnosti laikov. Ker je znano, da se poslovni sekretar poslovodnega odbora **Zlatko Šefman** rad zavrti tudi okrog štedilnika, je bil naša prva žrtev. Iz svojega bogatega jedilnika je izbral

ZREZKE MAESTOSO

Potrebujemo:

goveje meso za bifteke
gobe
piščančja jetra
črno vino
vegeto
sol
popper
gorčico
čebulo
pršut
polmastni sir
kislo smetano
kečup
kruh

Priprava: meso za bifteke (debelejše) potolčemo tako, da naredimo vdolbino, namažemo z vegeto, gorčico, soljo in poprom.

Na čebuli prepražimo šampinjone in jih zalivamo s črnim vinom; lahko jim dodamo tudi piščančja jetra.

Meso popečemo, obložimo s praženimi gobami (in jetri), prekrijemo z rezino pršuta in polmastnega sira. Vse skupaj pečemo v pečici (250°). Položimo na popečeno rezino kruha. Prelijemo s kislo smetano in kečupom.

Priloge: riž, cvrtki, zelenjava.

Solata: po izbiri.

Dragi bralci — kuharji, če imate kakšen dober preskušen recept, vas vabimo, da nam ga pošljete!

